

پس پولس در وسط کوه مریخ ایستاده گفت: ای مردان اطمینان شما را از هر جهت بسیار دیندار یافته ام زیرا چون سیر کرده معابد شما را نظاره مینمودم، مذبحی یافتیم که بر آن نام خدای ناشناخته نوشته بود پس آنچه شما ناشناخته میپرستید من به شما اعلام مینمایم (اعمال باب 17 آیات 22-23)

مدتی قبل نقدی کوتاه در زمینه پلورالیزم که توسط مسلمانان راه افتاده و لیبرالیسم که توسط مسیحیان به

وجود آمده نوشتیم که به علت کوتاه بودن مطلب به بسیاری از نکات اشاره نمودم و این باعث بروز ابهاماتی برای خواننده محترم شده است. در این مقاله سعی خواهم نمود با توجه به سوال برادر عزیز در مورد مطلب یاد شده عنوان نموده اند به نکات بیشتری بپردازم. جهت درک بیشتر این مقاله لطفاً به مقاله (پلورالیزم دینی) مراجعه کنید

ابهاماتی که برای خواننده نقد قبلی رخ داده است :

سلام

نه تعصبی دارم، نه تسلطی؛ بنابراین سخنگوی اسلام هم نیستم. پس دوستانه دارم سوال می‌کنم و صحبت می‌کنم.

اعمال رسولان ۴: ۱۲ (این چپ و راست عده‌ها تو فارسی و انگلیسی قرارداد خاصی داره؟! این ۴ و سپس آیه ۱۲ بود؛ ۱۲ و آیه ۴، همچنین مضمونی نداشت؛ پس نتیجه گرفتم منظورت اینه) و در هیچ کس غیر از او نجات نیست؛ زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان نجات یابیم.

لفظی هم که آوردید تو چند جمله قبلیش پیدا کردم: ... به نام عیسی مسیح ناصری که شما مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید ...

آیا نمی‌شده به این فکر کرد که اینجا گفته شده «عطا نشده» و نگفته «عطا نخواهد شد»؛ یعنی تا اون موقع عطا نشده بوده؛ امکان اینکه بعد از اون راه دیگه‌ای معرفی بشه - تو این آیه - رد نشده. پس حداقل - اگه مسیحیت می‌گه فقط با این دین رستگار می‌شید، - شما بخش مناسبی از کتاب مقدس رو برای بیان این مطلب استفاده نکردید؟

به هر حال قصد وصله کردن ادیان به همدیگه (!) رو ندارم؛ فقط عرضم اینه که این مثالتون از کتاب مقدس، مناسب موضوع هست؛ البته قصد جسارت ندارم؛ می‌دونم شما مطالعه‌ی تخصصی دارید و حتی ممکنه این جملات تفسیر خاصی داشته باشه؛ اما این سوالی بود که به ذهن من رسید و از شما می‌خوام روشنم کنید.

مورد بعدی درباره‌ی نقل قولتون از کتاب کلیسا (که نفهمیدم 16:2 یعنی چی. صفحه ۱۶ و سطر دوم؟ و آگه آقای رانر این رو از کتاب مقدس نقل کرده، از کجا؟)

خب شما اول مطلب خرده گرفتید به گارودی و سروش که عبارات صریح کتب مقدسه ادیان توجه کامل نمی‌کنن. آگه این تحلیل از خود آقای رانره و نظر شما هم هست، پس شما چطور این نظر رو کنار هر بخشی از کتاب مقدس می‌ذارید که بیان می‌کنه «نجات و رستگاری فقط در ایمان به عیسیای مصلوب شده و رستخیز نموده به دست می‌آید»؟

با در نظر گرفتن نظر مشترکتون با کارل رانر، درست متوجه جزئیات تفاوت مواضع و نظراتتون با سروش و گارودی در این زمینه، نشدم.

اگر هم جایی حرف‌هام بر اساس فرضیات اشتباه بوده، خوشحال می‌شم تصحیح کنید

پاسخ

تقسیم بندی آیات و بابهای کتاب مقدس کاملاً قراردادی هستند و برای ارجاع و پیدا کردن سریعتر جملات انجام شده اند. بر اساس قرارداد بین المللی ارجاع آیات بدین صورت می‌باشد که ابتدا نام کتاب یا رساله، سپس شماره فصل و بعد، شماره آیه نوشته میشود مانند: اعمال رسولان 2:14 یعنی کتاب اعمال رسولان، فصل دوم، آیه چهارده.

در جملات بعدی به این نکته میرسیم که خوانند گرامی، آمرزش از طریق ایمان به مسیح و مصلوب شدن وی را انکار نکرده است لیکن احتمال این را داده اند که در قرن اول میلادی آمرزش از این راه حاصل میشده و چند قرن بعد، راه دیگری عطا شده است.

در کتاب حزقیال 25:18 پاسخ یهوه به عقیده باطل قوم اسرائیل را میخوانیم؛ آنجایی که خداوند میفرماید، راه او موزون است یعنی سنجیده و حساب شده است. نظر دوست گرامی که در بالا عنوان نموده اند بی شک برگرفته از تفکرات سنتی ای است که در آن بزرگ شده اند و ریشه دوانده اند، به این صورت که معتقدند خداوند در زمانهای مختلف، برای اقوام مختلف اشخاصی را فرستاده است و هر یک از آنها راهی را معرفی کرده اند که در آن زمان قابل اجراء بوده است!!!

ما مسیحیان بر طبق کتب مقدسه نمیتوانیم چنین عقایدی را بپذیریم، مگر با بسیاری تعدیلات. در رساله اول پطرس 1:20 میخوانیم که (... که پیش از بنیاد عالم معین شد، لیکن در زمان آخر برای ما ظاهر گردید) بر طبق کتب مقدسه مسیحی، سراسر کتاب مقدس، از پیدایش تا مکاشفه بر عیسیای ملقب به مسیح دلالت دارد. کتب مقدسه مسیحی و ایمانی کلیسایی متشکل از یکسری تعالیم فلسفی و راههای پیشنهادی انسانی نیست بلکه کلیسا، تحقق وعده های خدایی است که در وعده هایش امین است (عبرانیان 10:23).

تعدیلی را که میتوانیم بپذیریم هم بر مبنای برخی آیات کتاب مقدس از جمله رساله به رومیان 2:14 - 15 میباشد. پولس در فصل دوم رساله اش در مورد داوری برحق خدای متعال بر یهود و غیر یهودی سخن میگوید. در رساله به رومیان با (شریعت وجدان) روبرو میشویم که در کتب مسیحی فارسی، زیاد به آن پرداخته نشده است؛ پولس در رومیان 2:14 - 15 چنین عنوان میکند ((زیرا هرگاه امتهایی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت به جا آرند، اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند چونکه از ایشان ظاهر میشود که عمل شریعت بردل ایشان مکتوب است و ضمیر ایشان نیز گواهی میدهد و افکار ایشان با یکدیگر یا مذمت میکنند یا عذر می آورند))

پولس، مبشر و رسول برگزیده شده از جانب خداوند، سفرهای بشارتی فراوانی انجام داده و با اقوام مختلفی روبرو شد. حقانیت کلام پولس که به واسطه روح القدس بیان شده است را با نگاهی به اقوام مختلف میتوانیم بهتر درک کنیم. در کتاب (اودیسه) که به هومر منسوب است و حدود قرن هشتم قبل از میلاد نوشته شده است میتوانیم به خوبی وجود برخی از این شریعت را ببینیم. بطور مثال احترام به پدر و مادر - خصوصاً مادر - در بین مردمان ایران زمین، از دیرباز وجود داشته است و یک ارزش محسوب میشود. با مطالعه فصل دوم کتاب اودیسه مبینیم که وقتی میهمانان از تلماک (میزبانان) میخواهند که مادر خود را به خانه پدر خود بفرستند، تلماک چنین میگوید: ((... اگر به گردن بگیرم مادرم را بیرون بکنم، برای من بدبختی خواهد بود... و از سوی دیگر در پیش مردم رسوا خواهم شد))

با مطالعه کامل این اثر باستانی با نکات اخلاقی بیشتری آشنا میشوید که در بین بت پرستان یونان وجود داشته است؛ وقتی پولس از « شریعتی که بر دلهای ایشان » مکتوب است سخن میگوید به همین نکات اشاره دارد لیکن در آیه شانزدهم چنین میگوید (در روزی که خدا رازهای مردم را داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح بر حسب بشارت من)

در اینجا نیز تکرار میکنم که همسو با کارل رانر معتقدم که « ... کسانی هم که نه به واسطه قصور خود، انجیل مسیح یا کلیسای او را نشناخته اند، با وجود این، صادقانه خدا را جستجو کرده اند و تحت عملکرد فیض تلاش میکنند تا اراده خدا را تا آن حد که وجدانشان بدیشان حکم میکند به جا آورند، میتوانند به نجات و رستگاری ابدی دست یابند. همچنین کسانی که بدون آنکه تقصیری متوجه شان باشد، هنوز شناختی روشن و بسنده از خدا ندارند، منتها به واسطه فیض الاهی تلاش میکنند زندگی نیکویی داشته باشند، تحت مساعدت عنایت الاهی قرار دارند. 2:16 »

توجه داشته باشید که نظر کارل رانر با شروطی همراه است! لیکن در عبرانیان 2:15 چنین میخوانیم: ((... و آنانی را که از ترس موت، تمام عمر خود گرفتار بندگی میبودند، آزاد گرداند)) و آزاد شدن از ترس مرگ در راستای ایمان به مضمون آیه قبلی است، یعنی: ((... پس چون فرزندان در خون و جسم شراکت دارند

او(عیسی) نیز همچنان در این هر دو شریک شد تا به وساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس را تباده سازد.))

نجات از طریق چنین ایمانی ، طبق کتب مقدسه مسیحی تضمین شده است لیکن باز هم بر طبق کتب مسیحی، نجات غیر مسیحیان (در روزی که خدا رازهای مردم را داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من) در این جهان نمیتوانیم تضمینی برایش قائل باشیم بلکه صدور حکم به خداوند ارتباط دارد که او نیز با عدالت بر هر یک از آنان داوری خواهد نمود.

دوست گرامی مان در نکته بعدی امکان آمدن راه جدیدی را احتمال داده اند اما آن راه جدید چه چیز میتواند بگوید و تعلیم دهد؟ غلطیان 9:1 چنین تعلیم میدهد» چنانکه پیش گفتیم ، الان هم باز میگوییم: اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد، اناتیما(ملعون) باد «

در این زمینه که کتب مقدسه مسیحی، نجات و رستگاری تضمین شده را فقط در ایمان به عمل نجات بخش عیسیای ملقب به مسیح میدانند آیات فراوانی وجود دارد لیکن اعمال 12:4 آیه ای است که به صراحت ، نجات به واسطه عیسیای مسیح را بیان نموده است .

هانس کونگ، متکلم کاتولیک اهل سوئیس هم در این زمینه مطالبی عنوان نموده است . با توجه به کاتولیک بودن کونگ و تاکیدی که بر گفتگو با سایر ادیان دارد میتوانیم کونگ را جز معدود کاتولیکهایی بدانیم که نظر مساعدی در مورد پیروان سایر ادیان دارد. وی معتقد است که به جای (کلیسامداری) بهتر است به (خدامداری) توجه کنیم . لیکن کونگ نیز با توجه به نظر مساعدی که دارد معتقد است که نجات خارج از کلیسا با این پیش شرط همراه است که (خدای کتاب مقدس به عنوان خدای همه آدمیان تصدیق شود و بپذیریم که همه آدمیان میتوانند او را بشناسند ، اما این نوع شناخت را نباید نماد دین(طبیعی) یا فعالیت (الاهیات طبیعی) تلقی کرد، بلکه باید پاسخ بشر به تجلی لطف خدا در لقت دانست؛ یعنی رویکرد خدامداری تاکید میکند که خدا قبل از آنکه در مسیح تجلی کند، خود را بر انسان متجلی ساخته است .

توضیحی که کونگ و کارل رانر در مورد نجات خارج از کلیسا عنوان نموده اند با شروطی همراه است . خدامداری به معنای اعتقاد به وجود قدرت برتر نیست زیرا شیطان هم براین حقیقت واقف است بلکه خدامداری یعنی پذیرش خدای کتاب مقدس(خدای واحدی که تثلیث را در ذاتش دارد) و صرفا اعتقاد به خدای واحد، نجات هیچ کس را تضمین نمیکند .

Besharat66@yahoo.com

www.kelisajavanan.blogfa.com